

Motion till riksdagen 2011/12:So393

av Nina Lundström (FP)

Dopning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att utreda påföljder för medhjälp, försök och förberedelse till dopningsbrott.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att begreppet doping bör ersätta begreppet dopning i lagstiftning och myndighetstexter.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att utforma informationsinsatser för att sprida kunskap om doping samt stödinsatser för enskilda.

Motivering

Våren 2011 röstade Sveriges riksdag för en effektivare narkotika- och dopningslagstiftning. Detta innebär bättre verktyg för att angripa droghandeln. Den nya lagstiftningen innebär att polis och tull ska kunna beslagta substanser som kan användas i missbrukssyfte. Åklagare kan sedan besluta att den beslagtagna substansen ska förstöras. Syftet är att hindra spridningen av farliga substanser.

Straffskalan för grovt dopningsbrott i dopningslagen har skärpts. Straffmaximum har höjts från fängelse i fyra år till fängelse i sex år.

Idag finns det dock skillnader i lagstiftningen för gärningsman som under liknande former befattar sig med narkotika eller dopningsmedel. Dessa skillnader behöver belysas och det behövs nya överväganden kring hur medhjälp, försök och förberedelse till dopningsbrott ska kunna lagföras. Åtgärder för medhjälp, försök och förberedelse till dopningsbrott saknas idag i lagstiftningen. Det är angeläget att utreda möjligheten till lagstiftning då Narkotika-utredningen inte har behandlat denna fråga.

Fel! Okänt namn på

Begreppet doping

Begreppet doping bör användas i beslut och lagtexter då begreppet är etablerat i samhället i övrigt. Enligt Svenska akademiens ordlista kan doping användas i stället för ordet dopning. Idrotten har valt att i tal och skrift använda begreppet doping, till skillnad från exempelvis lagtexter där ordet *dopning* används. I Riksidrottsförbundets verksamhet används begreppet doping. Det finns en dopingkommission och en antidopinggrupp. Det finns ett dopinglaboratorium och en dopingjour. Andra begrepp som förekommer är antidopingprogram, dopingförseelse, dopingutredning, dopingkontrollansvarig, dopingkontrollprogram, dopingkontrolltillfälle, dopingkontrolluppdrag, dopingsubstans, dopingprov och dopingprovtagningsrum.

Informationsinsatser som stör för enskilda

Under många år har dopning betraktats som ett idrottsligt problem, som sedan spritt sig ut till andra grupper i samhället. Idag är det relevant att ställa sig frågan om motionärer som brukar förbjudna preparat istället kan påverka unga idrottare negativt? Användning av dopningsmedel kan leda till allvarliga fysiska, psykiska och sociala problem. Det är främst elitidrottare på olika nivåer och i olika åldersgrupper (14–40 år) som testas, men det förekommer även testning av motionärer. Däremot faller till exempel de som är verksamma på gym och i aktiviteter som bodybuilding utanför testverksamheten, vilket innebär att det sannolikt finns ett mörkertal vad gäller antalet dopade utövare. Gymanläggningar kan frivilligt ansluta sig till antidopningsverksamhet så att dopningstester kan utföras på besökare.

Enligt Europarådets antidopningskonvention, artikel 3, har staten ett samordningsansvar beträffande politik och åtgärder inom de ministerier och myndigheter som ansvarar för frågor om bekämpning av dopning inom idrotten. Genom att Sverige godkänner konventionen är Sverige som stat skyldig att följa den.

Den idrottsliga dopningen har ofta behandlats som ett problem med fusk där åtgärderna handlar om att hitta och straffa fuskarna, som framförallt finns på elitnivå. Målet är "rent spel". Dopning i samhället utanför idrotten, genom exempelvis den nya drogen på marknaden, AAS, betraktas mer som ett missbruksproblem. Oavsett hur enskilda kommer i kontakt med dopning är det personliga priset mycket högt. Det behövs många angreppssätt för att fånga dopningens förekomst i olika målgrupper. Det behövs även insatser för att hjälpa enskilda att komma ur ett missbruk.

Enligt Europarådets antidopningskonvention har Sverige åtagit sig att i samarbete med berörda idrottsorganisationer och med massmedier utarbeta och genomföra utbildningsprogram och informationskampanjer som betonar de hälsorisker som dopning innebär samt den skada som den innebär för idrottens etiska värden. Dessa program och kampanjer ska rikta sig till ungdomar och deras föräldrar i skolor och idrottsföreningar samt till vuxna idrotts-

Fel! Okänt namn på

män och idrottskvinnor, idrottsfunktionärer, instruktörer och tränare. För dem som arbetar med medicinska frågor kan sådana utbildningsprogram betona respekten för medicinsk etik. Nya informationsinsatser behövs. Föräldrar, elever, motionärer och personal som är verksam i olika delar av samhället behöver uppmärksammas på tillgängligheten av dopningspreparat på samma sätt som av andra droger. Likaså finns det anledning att förbättra informationen om hälsorisker samt de tuffare påföljderna vid lagbrott.

Stockholm den 29 september 2011

Nina Lundström (FP)